

melser, som ganske sikkert kan faa Betydning, naar blot der er Organer udenfor, som sørger for, at den bringes i Anvendelse, hvor der er Grund dertil.

Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 22 tilsigter at stille det øvrige Land paa samme Maade som København.

Jeg skal hermed anbefale Mindretallets Ændringsforslag, der tilsigter at indføre mere Retfærdighed og mindre Ensidighed i denne Lovgivning, saaledes at Loven ikke i saa udstrakt Grad, som ellers vilde blive Tilfældet, vil fremme Storgrundejernens Interesser. Det er den kritiske Boligsituation, der har fremkaldt denne Lovgivning, og Mindretallet mener, at der ikke bør træffes Afgørelse om Lovens Bortfald til nogen bestemt Tid paa et Tidspunkt, da Bolignøden endnu er i høj Grad trykkende, og da der ikke er Tegn til, at den i en nær Fremtid vil aftage synderligt.

Johannes Lou: I Fjor lykkedes det Udvalget at omdanne et slet Lovforslag til en særdeles brugelig Lov. Det er min Opfattelse, at det Lovforslag, der er fremsat i Aar, og som, da det i Hovedsagen hviler paa den i Fjor vedtagne Lov, altsaa fra Fødselen er meget bedre end det i Fjor fremsatte Lovforslag, gennem Udvalgsbehandlingen har faaet en saadan Form, at vi fra vor Side med Glæde kan give det vor Stemme. Det er jo af de to foregaaende Talere understreget, at der ikke er opnaaet Enighed om dette Lovforslag, og det maa jeg naturligvis meget beklage, men jeg vil dog bede ærede Medlemmer bemærke, at Mindretallets Gang paa Gang subsidiært har stillet Forslag, som falder sammen med Flertallets Ændringsforslag. Der er ingen indenfor mit Parti, der ønsker, at Restriktioner skal opretholdes en Dag længere end nødvendigt, men her drejer det sig jo om Menneskelukke og Mennesketilværelse for ikke mindre end $\frac{4}{5}$ af den danske Befolkning. At vi derfor i denne Sag maa fare frem med den største Varsomhed, er en Selvefølge. Var vi, saaledes som det lykkedes i Fjor i Udvalget, naaet til Enighed om Lovforslaget, vilde den Tryghedsfølelse, som derved var opnaaet, være af allerstørste Betydning, men Lovforslaget er i den Affattelse, det vil faa efter Flertallets Forslag, af saa human en Karakter, at jeg maa opfordre mine Partifæller til at stemme for de af Flertallet og af hele Udvalget stillede og af Indenrigsministeren tiltraadte Ændringsforslag.

Det vigtigste af de under Udvalgsbehandlingen fremkomne Ændringsforslag er det Ændringsforslag, der tilsigter at ind-

sætte den saakaldte Aagerparagraf. Jeg skal indrømme, at denne Aagerparagraf her fremkommer i en meget rudimentær Skikkelse, men Frøet skal lægges, før Træet kan vokse, og det konservative Folkeparti haaber, at den endelige Løsning af hele Spørgsmaalet om Huslejelovgivningen vil være at finde i en Aagerparagraf. Den ærede socialdemokratiske Ordfører (Simonsen) sagde, at dette var et Punkt, hvor der fra Flertallets Side var vist en af de betydeligste Hensynsfuldheder overfor Mindretallet. Jeg maa nedlægge Protest mod denne Udtalelse, thi saa længe det konservative Folkeparti har beskæftiget sig med Huslejelovgivningen, har det for det været et stort Ønske, at Huslejelovgivningen maatte afløses af en Aagerlovgivning paa dette Omraade. Naar vi nu er slaaet ind paa denne Vej, er jeg sikker paa, at denne Aagerparagraf vil vokse i Omfang, idet den højtærede Indenrigsminister i alle sine Forhandlinger med Udvalget har stillet sig uhyre forstaaende overfor Betydningen af denne Paragraf som indeholdende Løsningen af Spørgsmaalet om Huslejelovgivningen. Aager fremkommer jo under mange Former, „Menneskevennerne“ er i allerhøjeste Grad opfindsomme, og ligesom det konservative Folkeparti for nogle Aar siden henlede Justitsministerens Opmærksomhed paa en Række Avertissementer, der viste, at Aager ved Pengeudlaan blev drevet paa den mest smudsige Façon, saaledes vil vi ogsaa i Anledning af denne Aagerparagraf henlede den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa den Række Avertissementer, der nu fremkommer om Udlejning og Betaling for Udlejning, hvoraf det kan ses, at Lejeafgifter, som sikkert for mange er urimeligt store i Forvejen, vil blive forøget i allerhøjeste Grad. Den socialdemokratiske Ordfører sagde, at med Hensyn til Spørgsmaalet om de frie Overenskomster, hvorved man tilsigter at gaa udenom denne Lovgivning, havde Flertallet stillet sig fuldstændig afvisende. Ogsaa denne Paastand maa jeg bestemt afvise. Der blev af det konservative Folkeparti i Udvalget stillet Forslag om en Paragraf, som havde til Hensigt at sikre mod Aager ved fri Overenskomst. Denne Paragraf gik ud paa, at hvor man gennem fri Overenskomst havde forhøjet Lejen med over 50 pCt. af den i 1914 betalte Husleje, skulde Sagen kunne indbringes til Nævnens Afgørelse. Der blev af Mindretallet rejst Indvendinger mod denne Paragraf, der blev sagt, at den kunde misbruges. Flertallet havde ikke kunnet tænke sig, at den kunde misbruges, men da det blev hævdet fra